

Zprávy o estonském výjezdu TAPA 12 v létě 2012 (zkrácená verze)

Marie Bukáčková, KS Praha (27)

Tento rok se konal první misijní výjezd naší mládeže z KS Praha do Estonska. Od začátku přípravy výjezdu jsme měli nadstandardní podporu vedení našeho sboru. Podpořili nás nejen finančně, ale i modlitebně, povzbuzováním a podobně.

Modlili jsme se za několik věcí: za dobrou spolupráci s estonskými křesťany, za to, aby tam byli také mladí lidé, za to, aby na plánované evangelizace chodili lidé, za dobré počasí, za to, aby nebyly žádné technické problémy a za vztahy v týmu. Myslím, že nepřeháním, když říkám, že všechny modlitby byly vyslyšeny. Ne jen většina modliteb, ale opravdu VŠECHNY. Jasně jsem to viděla na příkladu oslovování lidí na ulici a modlení se za ně. Křesťané z Tapy byli odvážní, při oslovování lidí byli nejdřív jen překladatelé, ale pak začali oslovovat lidi na ulici sami a nás k tomu už vůbec nepotřebovali. Byli k nám neuvěřitelně pohostinní a myslím, že se od nich máme co učit – alespoň já osobně určitě ano. Každý večer přišlo na evangelizace dost lidí, především dětí, ale postupně i více dospělých. Ve městě se rozkřiklo, že se u baptistů na zahradě něco děje a lidi už pak přicházeli sami. Velkým povzbuzením bylo, že každý z nás měl několik zážitků z toho, že se mohl modlit s někým na ulici nebo pozvat někoho, kdo pak večer opravdu přišel!

A vidět poslední den evangelizací tolik lidí, kteří se rozhodli pro život s Ježíšem, bylo úžasné. Moc bych si přála zažívat tohle víc a hlavně se modlím za to, aby k Ježíši přicházelo v Tapě čím dál tím více lidí. Myslím, že můžu mluvit za celý tým, když řeknu, že jsme nesmírně vděční Bohu za to, co jsme mohli zažít a za všechny, kteří se za nás a za Estonsko modlili. Bez těchto přímluvců, kteří nejsou vidět, bychom těžko zažili takové věci!

Sára Vávrová, KS Praha-Východ (24)

Do misie se nejprve seje, a teprve pak se může sklízet. My jsme se dostali už na pole, která jsou dle mého názoru připravena ke žni, alespoň část. A nejen to, Bůh nám na tomto výjezdu moc poželal. Už při přípravách, když Pavel rozhodoval kam pojedeme, při vytváření týmu. Kromě Pavla a Ireny Neústupných nás jelo deset mládežníků z KS Praha – 5 holek a 5 kluků a další dvě holky z Ostravy a od Domažlic. Bůh nám žehnal vlastně během celého výjezdu.

Měli jsme celkem slušný chválicí tým, holky co vytvářely dětské programy, skupinu věnující se scénkám, ale zároveň jsme dokázali najít jednotu a dělat věci společně. Moc se mi líbilo, že jsme se všichni dokázali naučit společný tanec.

Nakonec to vše dopadlo nad mé očekávání. První dny jsme v domě v Karitse strávili intenzivní přípravou a to jak duchovní, tak tou praktickou, a první setkání s místními Estonci v Tapě ukázalo, že spolupráce bude dobrá. Jaké bylo mé překvapení, když se z nich vyklubali milí a hlavně komunikativní lidé!

Nejzajímavější čas byl ten, který jsme strávili společně s Estonci v ulicích zvaním místních obyvatel na večerní evangelizace. Chodili jsme ve skupinkách kluk, holka a Estonec. Jsem relativně ostýchavá a na ulicích jen nerada někoho obtěžuji. A takoví jsou i Estonci. A tak mě překvapilo, když se nás naše estonská překladatelka zeptala, zda nechceme oslovit kolemjdoucí a nakonec je oslovovala ona úplně sama. Musím říct, že jsem se za někoho poprvé modlila na ulici a vůbec to nebyl špatný pocit. V Tapě je hodně obyvatel mluvících rusky. Ti byli oproti Estoncům otevřenější a děti mnohem živější. Také jsme jim jako Češi jazykově lépe rozuměli. Bylo pro mě povzbuzením vidět, jak reagovali na pozvání, a když jsme je pak viděli na programu, měla jsem velkou radost.

Samotné evangelizace byli úplně úžasné. Nejen že nám Bůh dal po celou tu dobu nádherné počasí, ale lidé přicházeli a poslouchali. Jak děti tak dospělí. Pro děti byly asi velkým lákadlem doprovodné programy, jako vyrábění, hry, tance.

Poslední den evangelizací se promítal film Ježíš, verze pro děti. Byla jsem na ruské verzi. Ruské děti jsou živější a tak tam pořád někdo pobíhal, šustil, povykoval. Modlila jsem se, aby to přestalo, aby se děti uklidnily. Doopravdy, na závěr filmu a následovnou výzvu bylo ticho. Takové ticho, že bylo slyšet ty, co výzvu opakovali. Ten den opakovali modlitbu přijetí asi 4 starší lidé a něco okolo 30 dětí!

Měla jsem pocit, že to co v Tapě děláme, má vážně smysl! Jsem ráda, že jsme mohli pomoci našim estonským sourozencům. Doufám, že to byl jen začátek naší služby tam!

David Ptáček, KS Praha (19)

Estonsko - už při pomyslení na tuto zemi jsem byl naplněn nedočkavostí a očekáváním. Proč očekáváním? Jednoduchá odpověď – protože jsem se účastnil prvního misijního výjezdu mládeže KS a velmi jsem se těšil na to, co skvělého pro nás Bůh připravil. V čele našeho týmu stála Marie Bukáčková a energetičtí manželé Pavel a Irena Neústupní.

Z letiště v Tallinnu jsme jeli do malé vesničky jménem Karitsa. Tam na nás čekal nádherný, starý panský dům. V něm jsme se ubytovali a bydleli 9 dní. V neděli jsme se v kostele v Tapě poprvé setkali s estonskou křesťanskou mládeží. Tito lidé naprosto předčili jakákoliv moje očekávání. Po zhruba týdnu, který jsme společně prožili, jsem měl pocit, jako bych je znal odjakživa. Spolupráce s nimi probíhala naprosto hladce, vždy byli ochotní pomoci a podíleli se na všech evangelizačních aktivitách.

Dohromady jsme měli 3 evangelizační programy na ulici, tedy spíše v zahradě jednoho domu. Celé dopoledne jsme v Karitse nacvičovali. Odpoledne v Tapě jsme měli společný čas chval a uctívání s našimi kamarády Estonci a poté jsme vyrazili do ulic. Tapa není velké město, má okolo šesti tisíc obyvatel, takže nebyl problém ho prošmejdít a pozvat lidi, které jsme potkali, na náš program nebo se za ně s jejich svolením pomodlit. Večerní evangelizace probíhaly v rozměrném stanu. Samotný program obsahoval tance, scénky, chvály, sólo písně, svědectví a hry.

Na druhou a třetí evangelizaci přišlo mnohem více lidí než na první a dokonce se našli lidé, kteří absolvovali všechna tři setkání. Úplně nakonec se pustila dětská adaptace filmu Ježíš a poté následovala výzva na přijetí Pána Ježíše Krista. Na tu reagovalo asi 30 dětí rozličného věku. Dospělých v Ježíše uvěřilo myslím 5, což je úžasné, protože naše programy byly cíleny spíše na děti.

Po celou dobu našeho pobytu byla velmi zřejmá modlitební podpora z České republiky. Uvedu jednoduchý příklad: než jsme odjížděli, byly všechny předpovědi počasí velice špatné. Ale my jsme na evangelizacích měli jenom sluníčko a když jednou zapršelo, pomohlo to lidem přijít do stanu a být blíže následující scénce. Na výzvu, která poté následovala, reagovali dva dospělí lidé. Dále jsme neměli velké technické potíže ani spory, či jiná protivenství. Takže opravdu děkuji těm, kdo jste se prostřednictvím modliteb zapojili do tohoto Božího díla!

Ve zbývajících dnech jsme podnikli výlety k moři, na starobylý Rakverský hrad a do Tallinnu. Osobně hodnotím celou misijní cestu velice pozitivně, poznal jsem nové křesťany, novou zemi, pracoval na Pánově žni a samozřejmě zažil velké věci s Ježíšem!! Proto pevně věřím, že se stanou mládežnické misie běžnou součástí života našeho sboru a povzbuzuji tímto všechny, kdo o misii přemýšlíte, neváhejte a pokud budete mít možnost se nějaké misie účastnit, rozhodně ji nepropáste.

Jsem Bohu nesmírně vděčný za možnost se tohoto výjezdu zúčastnit a jsem vděčný i Pavlovi a Ireně Neústupným za jejich elán a oddanou službu Bohu. Kéž do Estonska přijde probuzení.

Marie Kunešová, Křesťanský sbor Domažlice (17)

Myslím, že tento výjezd byl přínosem jak pro obyvatele Tapy, kteří mohli zažít radost, zpestření prázdnin, někteří dokonce Boží dotek a příchod Ježíše Krista do jejich života, tak také pro estonské křesťany, kteří zažili povzbuzení, start do evangelizací a dobré společenství s námi a s Bohem. Toto společenství bylo i pro nás povzbuzením, ukázáním velikého Božího jednání, procvičením angličtiny a radostí.

Druhý den evangelizací jsme měli v domě vedle stanu program pro děti, při kterém jsme měli mj. i malovat dětem obličej. Když jsem poprvé malovala motýla, kterého si z papíru holčička vybrala, vůbec jsem nevěděla, jak začít. Byla jsem trochu beznadějná, chtělo se mi utéct, protože jsem vůbec nevěděla, co s tím a myslela jsem si, že s tím nebude holčička spokojená, protože to není tak dokonalé jako na obrázku. Pak jsem si ale uvědomila, že nějak to prostě nakreslit musím. Když mi Áňa řekla, že to je moc hezké, povzbudilo mě to, malování jsme všichni úspěšně dokončili a já se naučila improvizovat a poprat se s úkolem, na který zrovna nejsem připravená.

Velké finále evangelizací bylo také velmi požehnané. Vše vyšlo tak, jak mělo. Po programu se návštěvníci rozdělili na ruskou a estonskou část pro zkrácenou verzi filmu Ježíš. Byla jsem u estonské části a při sledování filmu jsem se modlila. Když tento silný film skončil, začala Külvi, manželka pastora baptistického sboru, mluvit evangelium v estonštině. Věděla jsem, že bude výzva k přijetí Pána Ježíše, ale stále nikdo dopředu nepřicházel, nerozuměla jsem, jestli Külvi už výzvu říká, nebo ne. Modlila jsem se tedy celou tu dobu k Bohu za otevřená srdce a Boží jednání a pak už najednou dopředu přišlo asi 15 dětí, a tak mi došlo, že to už byla ta výzva. Den poté, když jsme počítali obrácené z obou skupin, ruské i estonské, jsme došli k číslu asi 30 dětí a 5 dospělých. Haleluja!

Celým týmem jsem moc nadšená a jsem ráda, že jsem se do něj dostala a byla do něj přijata. Všechny večerní programy mě moc bavily a líbily se mi. Výjezd mi přinesl duchovní zážitky s Bohem a radost, kterou nelze popsat slovy. Jsem vděčná, že jsem mohla poprvé evangelizovat a kdyby byl další výjezd, jela bych stoprocentně znovu!

Tato zkrácená verze byla podkladem pro vyhotovení [německého překladu](#).

Původní 5-stránková verze [viz zde](#).

Redakce: Go East, www.go-east-mission.net, září 2012.

Viz též [fotoserii k výjezdu](#) se 4-jazyčnými podtitulky.

Viz též [krátká videa](#) k výjezdu.

Další články, fotky a krátká videa k výjezdům do Estonska na tomto webu v kategorii [Misie v Estonsku](#)